

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Abonament lunar

pentru Noemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 1 Noemvrie st. v.

(S.) De un timp încoace și mai ales decând actualul ministru de externe al României, dl Lahovary, a umblat pe la Viena, se vorbește mult de o reînnoțire a negocierilor convenționale dintre Austro-Ungaria și România.

Raporturile comerciale-politice dintre aceste două state învecinate au avut de sigur o înfrîngere păgubitoare asupra comerțului lor și e oarecum natural, ca factorii interesați dintr-o parte sau dintr-alta să întâmpine cu bucurie orice mișcare ce se întîmplă pentru încetarea acestei stări anormale. Tocmai de aceea discuțiunea asupra eventualei reînnoțiri a negocierilor convenționale a devenit din nou actuală și nu este de fel de scrii despre această eventualitate.

Imediat după reînnoțirea dlui Lahovary dela Viena, oficioasele austro-ungare și române dădeau cele mai bune asigurări, că ne aflăm în ajunul înțelegătorilor în ceea ce privește încheierea unei convenții comerciale și vamale și de atunci încoace șansele cresc mereu prin expunerea concesiunilor ce s'ar acorda din amîndouă părțile pentru realizarea unui tractat comercial.

Îndeosebi interesante sînt expunerile, pe care oficioasa „Politische Korrespondenz“ le face în această privință. După acele, României i-ar fi succedat a se desface de existențele tarife convenționale ale acelor articli, care pe ea o interesează în special. Prin urmare statul român ar putea acum să acorde favorizarea cea mai mare. Vorba e însă, că noul tractat nu va putea fi de o durată mai lungă, ci va avea numai caracterul unui aranjament provizor cu valoare până la Iunie 1891, în care timp expiră și termenele convențiilor comerciale ale României cu celelalte state.

Încît privește condițiunile, sub care România ar putea să încheie acest tractat provizor, acele s'ar raporta la un tractament corespunzător al cerealelor sale, al vinului, petrolului, vitelor cornute etc. Relativ la import, România trebuie să facă o deosebire între vămurile curat financiare și între acele,

care sînt destinate pentru promovarea menținerii și dezvoltării unor anumite industrii.

Astfel pentru cereale România va cere tractamentul națiunii celei mai favorizate; pentru vinuri o vamă ieftină; pentru petrolu reducerea vămii de import în Austro-Ungaria, precum și casarea ori-cărei restrîngeri în ce privește cantitatea importului. Cât pentru vitel cornute, reprezentanții români vor primi probabil instrucțiuni de a persista pînă la urmă la următoarele puncte: În cazul unei boale de vite parțiale granița nu se va închide pe întreaga ei linie și prohibițiunea va privi numai acele vite cornute, care vin din localitățile contumaciate. De altă parte România s'ar putea îndatora a înființa la stațiunile de export carantine și va permite membrilor comisiunilor speciale, ca în calitate de particulari să aplice toate măsurile unei poliții veterinare.

În schimbul acestor concesiuni România ar acorda și ea avantagii pentru anumiți articli, care interesează în special pe monarhia noastră.

Dacă aceste concesiuni și contraconcesiuni vor fi format obiectul întrevederilor ministrului de externe al României cu cercurile competente din Viena și în amîndouă părțile se va fi arătat și aplecarea, de a relua firul negocierilor pe baza acelor, am putea fi încredințați, că încetarea războiului vamal dintre noi și România ar fi numai o chestiune de timp.

Și cât de dorită ar fi această eventualitate, nimeni nu ni-ar putea spune mai bine, decât cercurile comerciale din monarhia noastră, care sufer sub greutatea războiului vamal de sigur mai mult, ca negustorii de cereale și de vite române, care imediat după proclamarea stării de războiu vamale au scutit se-și afle nouă deosebi pentru produsele lor.

În condițiunile aceste putea să se încheie tractatul vamal cu România și înainte de asta cu doi-trei ani, dacă nu era la mijloc încăpăținarea agrarilor maghiari, care în prima linie au contribuit la întreruperea și zădărnicierea negocierilor convenționale. Și se putea întîmpla acest lucru mai ales după ce guvernul austro-ungar avea de a face cu un guvern român, pe care adversarii lui din țară îl acuzau tot mai de o înclinare prea mare spre monarhia noastră.

Că tocmai actualul guvern al statului vecin a scutit se îmoaie cercurile normative ale monarhiei noastre și se

le predisună pentru nise concesiuni, de care mai înainte nu voiau nici să audă, e taina acelu guvern, și nu e acum timpul să ne dăm silința, de a pătrunde în această taină; noi nu avem decât să ne bucurăm, dacă preste tot a succed odată a se pune capătul unei stări deopotrivă insuportabile pentru amîndouă statele învecinate.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 1 Noemvrie st. v.

Întîlnirea Monarhului nostru cu împăratul Germaniei.

Ieri a sosit împăratul german în Monza și mîne se va întîlni în Innsbruck cu Împăratul-Rege Francisc Iosif. Pretutindenea se dă acestei întîlniri o deosebită importanță politică; ea se privește drept o dovadă, că situația generală nu a suferit nici o schimbare prin călătoria împăratului Wilhelm la Constantinopol și prin visita contelui Kálnoky la Friedrichsruhe. Oficioasele rusești dau și ele expresiune aceleiași convingeri, accentuând mereu, că cestiunea bulgară deocamdată va rămîne în *status quo*-ul ei de mai nainte și că cabinetul ruseș va lua o atitudine hotărîtă și anume în înțelesul unei politici pacifice și independente.

„Fremdenblatt“ dîce, că visita contelui Kálnoky la Friedrichsruhe și apropiata întrevvedere dela Innsbruck între cei doi împărați sînt nise evenimente create de o mare idee comună: conservarea păcii europene cât se poate de mult timp printr-o alianță tare și strînsă și consolidarea ordinii și a drepturilor actuale. Dîarul adaugă, că contele Kálnoky și principele de Bismarck au dobîndit speranța justificată, că Țarul nu voese să tulbure pacea.

„Fremdenblatt“ mai dîce în substanță în articolul seu relativ la întrevvedere dela Friedrichsruhe, că starea de pace trebuie să aibă de consecuență obicinuirea popoarelor a se organiza și a se dezvolta într-un chip calm și liniștit. Această reflexiune gîsește aplicarea sa și în cestiunile orientale ce nu s'au rezolvat încă. Politica Germaniei și a Austro-Ungariei e basată pe trebuința, de a face precît se poate să treacă lucrurile neregulate pe terenul legalității. Austro-Ungaria nu voese numai ca popoarele balcanice să se desvolte ele de ele într-un chip pacinic și autonom, dar și ca ori-ce ingerență străină, violentă și nelegală, să fie depărtată. Această lucrare de dezvoltare face progrese în timpul perioadei de pace, a

cărei durată e garantată de întrevvederile dela Innsbruck și dela Friedrichsruhe.

Convenția comercială dintre Austro-Ungaria și România.

„Monitorul Oficial“ al României publică următorul comunicat: „Mai multe țiare, ocupându-se de relațiunile noastre cu statele străine, au arătat diferite păreri asupra negociațiunilor ce se vor redeschide eventual cu Austro-Ungaria pentru un aranjament comercial, precum și asupra proiectelor ce ar avî guvernul în privința tractamentului de acordat cutărui sau cutărui stat, când vor expira toate convențiunile noastre și ne vom găsi sub regimul autonom general.

„Epoca, la care au să se sfîrșească acele convențiuni, este încă destul de depărtată și guvernul are nevoie să studieze deapropoe aceste delicate probleme.

„Ori-ce considerațiuni și ori-ce vederi ce s'ar emite în diferitele organe ale presei noastre în aceste privințe, sînt dar cu totul personale autorilor lor. Guvernul vede cu plăcere țiarele de toate nuanțele căutînd să lumineze aceste importante cestiuni. El își rezervă însă de a face cunoscut la timp ideile sale și măsurile ce le crede mai nimerite pentru propășirea economică a țerii.“

Declarațiunile dlui Salisbury.

Țiarele engleze dau o versiune mai întinsă discursului lordului Salisbury la banchetul dat în onoarea lordmajorului. Lordul Salisbury a felicitat pe lordmajorul, că alegerea sa coincide cu întoaracerea unei prosperități comerciale ce lipsia demult. Vorbînd în urmă de neînțelegerea între capital și muncă, oratorul dîce, că ambele părți își iau o mare răspundere turburînd mersul marelui industrii englezești chiar în momentul, când concurența străină e cea mai vie.

În ceea ce privește Irlanda, guvernul nu se gîndește deloc a schimba politica în sensul de home-rule. Cât pentru cestiunile străine, aceea a Africeii preocupă mai mult decît ori-care alta pe statele europene. Toate țările, printre care și Anglia se întrec în generositate în silințele lor pentru civilizarea Africeii. Trei companii mari, fondate de curînd, au început cu sorți de isbîndă opera lor civilizatoare. Lordul Salisbury amintesc cu satisfacțiune, că conferența antislavagistă ce se adună anul acesta la Bruxella va face epocă în

istoria lumii. Oratorul felicită pe Sultanul Zanzibarului pentru decretul seu, care dă libertate sclavilor. Acest act atrage binecuvîntările lumii întregi.

În privința Egiptului, lordul Salisbury dîce, că primejdia de invasiune mai există; învingerea lui Emin-Pașa probează, că califul mai dispune de forțe însemnate; momentul de a deșerta Egiptul n'a venit încă; acest moment va fi apropiat sau depărtat, după cum celelalte puteri vor ajunge sau vor împede pe Anglia în măsurile sale de dezvoltare ale prosperității Egiptului.

Dificultățile din Creta ajung spre sfîrșit. În timpul de față nu există altă cestiune, care ar putea să neliniștească Europa. Politica englezească în privința continentului european și a Mediteranei e cunoscută de toată lumea: e o politică de pace și de menținere de *status quo*. Nimic n'ar fi mai fatal decît mărirea teritorială a uneia din puteri, ea ar provoca de sigur o catastrofă repede. În ceea ce privește pe Anglia ar fi o nebulie, ar fi cu neputință de a o lega pentru viitor prin demersuri speciale. În cursul acestui an s'au produs în diferite țări nise evenimente ce au contribuit la menținerea păcii, în favorul căreia toți suveranii fac eforturi sincere. Barometrul politic arată negreșit pacea; toți oamenii de stat europeni consideră sorții actuali de pace ca mai mari.

Legea contra socialistilor în Germania.

În parlamentul german s'a discutat săptămîna trecută cu multă animație asupra modificării legii în sens mai restrictiv contra socialistilor. Vineri s'a sfîrșit cu discuția proiectului de modificare, trimițîndu-se acesta la o comisie de 28, care se-l studiază din nou și se facă apoi un raport. Cu alte cuvinte: cu toată țaria principelui cancelar, el tot n'a putut să-și treacă proiectul așa cum s'a formulat în cancelaria lui, ci a trebuit să cedeze în fața opoziției democratice și să lase ca proiectul să mai fie puțin studiat.

Sedința din urmă a fost altfel cît se poate de furtunoasă. Dl Bebel a descoperit lucruri, care au făcut o impresie penibilă asupra întregului parlament. Cu deosebire sînt senzaționale descoperirile sale cu privire la agenții secrete de poliție, care au jucat un rol atât de însemnat în epopea socialismului german. Ea'tă resumatul ultimei părți a discursului dlui Bebel: Dl Bebel susține față cu ministrul Herrfurth afirmarea, că proiectul de față nu are

FOIȚA „TRIBUNEI“

Impresiuni de călătorie.

(Urmare.)

Acestia primă condițiunile de capitulare. Într-aceste, se deschise poarta și poporul intră împuscînd și nimicînd tot ce-i venia în cale. Soldații elvețieni cu blusele lor vinete fiind considerați de prizonieri, li-a succedat a se strîcura prin tumultul turbulent, dar' oficerii și invaliții au fost omorîți fără cruțare. Guvernorul de Launay încă a fost rănit la umăr, observîndu-l însă Elie și Hulio, voia să-l aperi și să-l scoată dintre revoluțanți, dar' recunoscîndu-l poporul turbat, a năvălit asupra lui, îi smulse pîrlul și-l umplu de rane, când în lupta disperată lovi pe unul cu piciorul, altul îi dete lovitura de moarte și-l aruncă într-o baltă. Dar' nici cadavrul nu-l lăsară nemulțat; cel lovit cu piciorul ingenușchii lîngă el și îi tăia capul decîtră trunchiul, apoi înfipt în furci de fer l'a purtat cu un deliciu scîrbos mai departe.

Așa s'a început revoluțiunea poporului apăsător și setos de libertate. Aceste au fost primele jertfe ale absolutismului, cărora li-a urmat apoi șiroaie și văi de sânge pînă și-a cîștigat poporul francez libertatea; și cînd își sîrbează aji aniversarea seculară a acestor timpuri grele, își sîrbează cu tot dreptul iubileul de triumf al înfloririi bunăstării și al forței naționale.

După panorama luării Bastillei e interesant a vedea strada Bastilla-nouă, clădită spre ridicarea solemnității iubileare din a. c. în apropierea expoziției.

O copie fidelă a acelei strade din anul 1789, care ducea spre fortăreață; cu toate casele și prăvăliile arangiate cu vestimente, căluni, vase, mobile, toate împrumutate de prin museuri. Obiectele cele mai bagatele de aici sînt foarte interesante prin însemnătatea lor istorică.

Vîndătorii, birșarii și servitorii erau îmbrăcați după moda de atunci; pe stradă trecea un conduct de nuntă, imitînd datinele acelu timp; muzicanții cu frisa și hainele rococo intonau melodii demult uitate.

Încungiurați de obiectele antice și de oamenii cu datinele străvechi, ne închipuam de tot în secolul trecut, respirînd atmosfera plină de glorie și renume.

A opta parte din fortăreața taimoasă e clădită din piatră în mîrmire naturală; sub turn temnițele imitate cu prizonierii chinuiți, între cealaltă omul cu masca de fer pe față și un bătrîn devenit idiot prin prisoarea îndelungată; aceste sînt figuri de ceață în mîrmire naturală. În arhivul fortăreței se vîd manuscrise originale și tot felul de scrisori referitoare la istoria Bastillei, ca și bilete de arătare cu subscrierea regilor; diplome, care împărția națiunea învingătorilor Bastillei; țiare humoristice ș. a., ale căror imitațiuni se vindeau în prăvălii.

Din fereastra înaltă a fortăreței tot la 2—3 oare se reproduce fuga unicului rob, că-

ruia i-a succed a scăpa din înfrîntoarele temniți.

E o scenă de tot interesantă, cum acest nenorocit firezescce rostea de fer al ferestrii din prisoarea sa, și apoi se lasă în jos pe o sfoară făcută din cărpe și lepedee, dar' cînd e deja pe parapet, cînd cugetă, că numai o săritură audace și se scîpat, îl observă sentinela și trage cu tunul în el; rănit, cade sîrmanul, dar' nu e mort, ci preste un timp de vre-o câteva minute se scoală și vrea să-și continue fuga, dar' sentinela se repede după el și la colțul coperișului se încinge o luptă crîncenă între ei, pînă ce fugărilor îi succed a lua sabia soldatului, cu care îl strîpunge și îl aruncă în șanțul de sub ei; și fugarul învingător poate saluta libertatea.

Mai vizitînd „Jardin des Plantes“, o grădină extinsă, umbrîită de copaci, cuprinde o colecțiune de științe naturale, o botanică imensă și o zoologie numeroasă. În acele zidiri mari se află direcțiunea, laboratorii și o bibliotecă mare; dar' numai fugitiv ne-am uitat la lei, urși, șerpi, leul de apă, la colecțiunea de pasări cu penele în diferite colori, apoi la diferitele plante și arbori grijiți, că ne-am grăbit la expoziție, unde de astădată am mers cu vaporul, de pe a cărui platformă, delectîndu-ne în aspectul de pe Seina, înveselită de jocul vapoarelor plutitoare pe luciul seu și de corăbiile îndesuite cu oameni, șerpînd în sus și în jos.

Debercînd la palatul de Trocadero, am admirat frumșea acestei rămășițe încă dela expoziția din 1878. Circumferența palatului are

în diametru 58 m., în înălțime 55 m., pe care o încoronează o statuă colosală a renumelui.

Galeria, care încungiură rotunda, e decorată cu diferite statue de bronz, care reprezintă artele și științele. În interiorul palatului este un muzeu frumos.

De aici am trecut preste podul d'Iéna în partea cea mai interesantă a expoziției. Domnii, spre a nu pierde timpul pe la obiectele femeiesci, s'au dus de au vizitat mașinăriile și celelalte obiecte ce i-au interesat pe ei, ear' noi două, eu și amica mea, ne-am dus în altă parte, ca barem odată să putem privi după plac obiectele de interes femeiesci.

Însă trecînd pe sub turn, am intrat mai nainte în pavilionul artelor libere; admirînd aici diferitele fortepianuri, unul de abanos cu nise tonuri fermecătoare, altul tras cu plîș roșu, altul de bronz, altul zugrăvit ca marmora, alte leucate cu mosaic și fel de fel de picturi, și împodobite cum numai fantasia franceză e în stare a le îmbrăca.

De aici am trecut prin expoziția retrospectivă a lucrurilor și a științei antropologice, care parte are caracterul unui muzeu, dar' foarte isteț arangiat, începînd dela lucrurile și obiectele primitive pînă la cele mai dezvoltate dela toți secolii.

Sala aceasta e nu numai ilustrațiunea lucrurilor, dar' și a omenimii. Secolii trecuți reînviați!

Din oameni sălbateci, locuitorii peșterilor s'au făcut cavalerii cu mănuși de glăce; mai slabi, mai fini decît străbunii atleți, dar' totuși sînt mai mari decît aceia, că nu corpur,

ci sufletul și spiritul îi conduc în lucrările de aji.

Asemenea se pot vedea aici oamenii cei dințu cu vestimentele, casele, instrumentele și mobilele lor primitive; idoli lor.

Opuri etno- și geografice, globuri în colecțiune bogată.

Istoria comunicațiunii cu tot felul de trăsuri, începînd dela tileaga primă egipteană pînă la phaetonul cel mai nou al principelui Gorciacow. Dela luntrea primă pînă la vaporul cel mai nou; scaunul de purtat al lui Richelieu și sania cea elegantă a împărătesei Iosefina.

Mașinăriile, viaductele și podurile cele mai renumite din diferite epoce în modeluri. Istoria muzicii, a teatrului și a tipăriturii. În cupola salei, un balon aerian colosal, provîdînd cu toate necesarele, împregiur cu toată istoria lui.

Părăsind aceste sale interesante, ne-am dus la palatul „Dom Central“, unde ca într'un caleidoscop se învîrte publicul cel mare, alcătuit în cea mai mare parte de femei, că aici sînt obiectele cele minunate moderne de toaletă, mobile, aurituri și sticlării.

(Va urma.)

Ginerile dracului.

— Poveste. —

(Urmare.)

Ce se gîndise atunci bătrîna ce nu, destul că se vorbi cu noru-sa, și într-o seară, după ce veni porcarul obosit dela turmă, ele

alt scop, decât a provoca pe socialisti a asmuții contra lor poliția. Cu privire la șarlataneriele ce poliția a făcut pentru a spăria pe monarhi și a crede, că social-democrații sunt oameni periculoși, el spune, că în todeauna călătoria vre-unui monarh, și îndeosebi aceea a împăratului Germaniei, a fost precedată de călătoria vre-unui agent de poliție secret, care pe unde era se treacă, monarhul, răspândia scirea, că socialistii au să facă un atentat la viața lui. (Între rușii din partea guvernamentalilor.) „Da, așa e, n'aveți de ce întrerupeți”, ține dl Bebel, „avem probe, că de câte-ori monarhul a călătorit, poliția totdeauna așa a făcut, pentru a-l înspăimânta și a-l îndispuce contra partidului social-democrat. Numai așa se explică, cum în cercurile curții social-democrații sunt luați drept dușmani ai casei imperiale”. Vorbitorul este convins, că toate faimele despre vre-un atentat ce se ținea că are să fie comis, nu erau decât nise scornituri de ale poliției. Insistă apoi asupra legăturilor ce există între șeful poliției secrete din Berlin, dl Krüger, și între Schröder, agent provocator.

Pentru a dovedi ce șarlatanerie e întregul svon despre atentat, spune cum Schröder a scris lui Krüger, că a descoperit la timplarul Etter, socialist, o ladă cu dinamită și cu toate aceste poliția numai preste o jumătate de an s'a dus să-i facă acestuia perchișițiune. Dacă poliția era sigură, că timplarul are dinamită, cu care voese să omoare pe Wilhelm I. și pe fiul seu, atunci de ce nu s'a dus imediat să o ridice?... Dl Bebel mai aduce și alte exemple, cu care dovedește, că poliția n'a căutat decât să intimideze pe monarh și să facă astfel treaba principelui cancelar, care nu poate suferi pe democrați, și termină țicind, că ar fi o nedreptate revoltătoare, că în urma acestor condamnabile manopere să se ție la goană 800.000 suflete și să se ridice atâtea cetățeni dreptul de alegători. Făcând aceasta, guvernul nu va contribui decât să-i împingă pe socialisti pe o cale mai periculoasă, și nu crede, că ar fi în interesul statului german, ca un partid întreg să fie împins a lupta pe calea ce cade în afară de legi.

Politica Sașilor.

La articolul guvernamentalului clujan, la care a răspuns dl I. W. Filtch în „Kronstädter Ztg.”, răspunde acum și primul organ al partidului național-săsesc „Siebenbürgisch-Deutsches-Tageblatt”.

Ținem de cuviință a înregistra lucrurile de căpetenie și din răspunsul acestui coleg german.

Mai întâu țiarul amintit expune, că tragerea în discuțiune a programului național-românesc n'are acum nici o actualitate, că Sașii afară de aceea își au programul lor, în mai multe puncte diferit de cel românesc, că Românii sunt destul de tari și de numeroși, ca să se poată lipsi de ajutorul Sașilor în lupta pentru realizarea programului lor. Apoi arată, că împutarea, că Sașii se ascund

după generalități și se fereș în plângeri lor de casuri concrete, este nefondată, căci Sașii la toate ocaziunile, în presă și în parlament, și-au concretizat cu nenumărate exemple gravaminele lor, și după aceste continuă:

„Contrațicere viuă a produs la „Koložsvár” aserțiunea noastră, că cea mai simplă, mai onestă și mai bună politică ar fi: a da tuturor popoarelor locuitoare în patrie ceea ce le este necesar pentru viață. Această generalitate de soluțiune neînțeleasă. Apoi își dă „Koložsvár” earăși zadarnica silință, de a arăta în colorii negre, cum s'ar prezenta pământul săsesc, dacă s'ar realiza singuraticile puncte ale programului românesc, făcând totodată și programului național-săsesc o censură rea. Interesele acestor două popoare sunt divergente. „Cine are dreptate”, — întreabă „Koložsvár”, — „față cu care să punem în aplicare această politică „onestă”? Să saxonism cu puterea pe Românii de pe fostul fund regiu, sau să romanisim pe Sași earăși cu puterea?”

„Ne suprimăm ilaritatea față cu această antitesă prea temerară între împiegrările de astăzi și răspundem la întrebarea ironică a lui „Koložsvár”: „Nu vom ca pe fostul fund regiu să se saxonizeze, nici să se romanizeze, dar” nu vom nimii să se maghiarizeze.”

„Dacă cestiunile de politică internă în statele poliglotte s'ar pute definitiv rezolva după principiul, că acel neam, care posedă puterea, simplamente are să impună minorităților naționalitatea, atunci înțelepciunea de stat ar fi ieftină și despre toată politica internă n'ar fi multe de țis. Înș sentimentul național, trezit pretutindenea de pe la mijlocul secolului acestuia, nu permite nicăiri aplicarea îndelungată a principiului de mai sus, ceea-ce dovedește dezvoltarea din urmă a cestiunii orientale cu înființarea unei grupe întregi de state nouă. E vorba de aceea, ca în această epocă a „ideii de naționalitate”, locuitorii de multe limbi ai unui stat să fie legați într'un întreg tare și nedespărțit, așa ca nici un stat străin să nu poată ave puterea de atracțiune pentru singuraticile naționalități ale statului. Pentru aceasta numai un singur remediu este, pe care noi l'am indicat în general, dar „Koložsvár” nu-l acceptază, anume tractarea înțeleaptă și dreaptă a diferitelor naționalități.

„Noi nu putem fi nici mai patriotici ca decedatul ministru reg. ung. de culte și instrucțiune publică, August Trefort, care într'un memorial dela 3 August 1862 a indicat ca „condițiuni” ale rezolvării cestiunii ungare:

a) Pozițiunea de mare putere a monarhiei prin aceasta trebuie să rămână neatinsă și trebuie susținută unitatea în măsura, pe care o reclamă această pozițiune.

b) Prin rezolvarea cestiunii popoarele Ungariei trebuie astfel mulțumite, ca să fie capabile de cea promptitudine de jertfire, care va reclama-o existența monarhiei în timpuri grele și poate foarte apropiate, și să fie gata a documenta de bună voie această promptitudine de jertfire, ear' în cazul unei revoluțiuni europene generale să n'aibă interes de a se alătura la o asemenea mișcare.”

„Noi nu putem fi nici mai înțelepți ca Francisc Deák, „înțeleptul națiunii”, care a declarat, că diferitele naționalități ale Ungariei nu se pot căștiga prin aceea, „că vom să le

maghiarism cu tot prețul”, ci prin aceea, „că le facem raporturile plăcute.”

„Scim foarte bine, că această înțelepciună nu mai are valoare înaintea epigonilor. Înțelepții statului în Ungaria modernă se închină principiului centralisator și devisei modelului lor absolutistic: *devide et impera*. Ei găsesc garanția puterii statului în contopirea elementelor eterogene.

„Dar” acest principiu nu s'a dovedit în nici un stat corect și aplicabil.

„Aceste sunt vederile noastre despre cestiune. Și acum am voi să ațăm dela „Koložsvár”, care pune atăta pond pe conservarea poporului în Transilvania, care dintre faptele politice și măsurile create de guvernele unguresci dela 1867 încoace, are să fie favorabilă poporului săsesc?”

Situația politică în Franția.

„Neue Freie Presse” primesc din Paris un raport despre o vorbire-program, rostită de cunoscutul om de stat și capacitate financiară Léon Say la un banchet al redacțiunii foi „Journal des Débats”. Fiind caracteristică această vorbire pentru apreițarea situațiunii în Franția, reproducem în traducere verbală raportul foi vineze:

Deputatul Léon Say a ținut la dineul lunar din 7 Noemvrie n. al redacțiunii foi „Journal des Débats” în „Café Riche” vorbirea anunțată despre situațiunea politică actuală, dezvoltându-și păreri sale și precisând centrului stâng un program pentru legislatura viitoare. Vorbitorul a accentuat meritul partidului seu, că n'a spriginut nici un moment pe Boulanger și revisiunea, care a fost articolul principal al reacțiunii aliate și al radicalismului.

Partidul acesta are mai multe cuvinte de a se bucura ca ori-și-care de reușita alegerilor, care însemnează o învingere vădită a republicei moderate. Aceasta este a se mulțumi înainte de toate presidentului republicii, a cărui rigoroasă onestitate și corectitate a avut puternică influență asupra poporațiunii, așa că dacă s'ar face carta Franciei după corile nuanțelor politice, culoarea republicanismului moderat s'ar pute pune pretutindenea, pe unde a fost dl Carnot în călătoriile sale. Și actualului ministru îi recunoaște dl Say meritul pentru energia, cu care a sciut restabili vađa guvernului și astfel a contribuit la reușita favorabilă a alegerilor. În treacă a dat câteva exemple despre vehemența alegerilor. El singur și-a văduț portretul tăiat dintr'o foaie ilustrată și așat de ușa unei biserici cu atributele dracului. Alătura era pusă desmăntarea, ca oamenii să nu voteze pentru un francemason, deși el nici-când n'a fost francemason. Duminecă după alegeri a venit un bătrân la un amic al dlui Say și i-a spus, că ar fi votat bucuros pentru acesta, dar i'a fost frică să-și îngreuneze sufletul înaintea morții cu un astfel de păcat.

„Politica moderată a învins, și încă ne privește pe noi”, a țis dl Say, „nu datorim nimenui nimica, n'avem angagiamente față cu nimenea. Politica moderată coreșpunde vederilor noastre și noi vom înainta pe drumul ce ni-am croit, fără de a ne păsa de atacurile îndreptate contra persoanelor noastre. Mergem în noua cameră cu speranța, că se va forma un mare partid de centru, la ale cărui margini extreme se vor aședa aceia,

care neuitând nimica, vor propune numai soluțiuni moarte, ear' față în față aceia, care neinvțănd nimica, ne vor provoca la soluțiuni chimerice. Între aceste două grupuri extreme, după părerea mea este destul loc pentru marea partid al republicii libere. În decursul acestei legislaturi avem să arătăm ceva foarte nou, bărbăți, care ei prin sine sânt ceva, și singur acest lucru nou poate produce un efect mare. Noi scim foarte bine ce vom și foarte bine scim și ce nu vom. În decursul periodului electoral am desfășurat într'o mie de întruniri punctele programului nostru, ear d-voastre o faceți în toată ția în „Journal des Débats”. Scim bine, că dacă unii dintre fostii nostri colegi ar veni în mijlocul nostru, ni-ar face imputări.

„Înaintașul nostru Fiévée d. e. ar țice: Ați nitat formula mea: „Politica este acel lucru, care nu se spune?”, precând alți politici mai tineri se pare că cred, că politica este aceea ce se pune în gura altora. Mie nu-mi pasă de formule, noi nu sântem diplomați, noi credem, că țeara este înșetată de adevăr și ne ținem de vechiul cuvânt al lui Thiers: „Este timpul suprem să se rupă vëlul”.

Vorbitorul a desaprobat apoi împărțirea camerei în grupuri de până acuma. El a ațit, că se va forma un grup al lui Léon Say și și-a propus firm, că nu se va înscrie în acest grup. A exclus politica din parlament, după-cum promit unui, lui i-se pare imposibil, căci toate afacerile trebuiesc rezolvate în spirit politic. Numai cât politica nu trebuie să fie condusă de pasiuni, ci trebuie basată pe principii tari și pe convingeri. Dl Say doresce, ca republica să fie în adevăr o formă de guvernare națională, și pentru a ajunge la acest rezultat se recere, ca nu numai legile, ci și spiritul administrațiunii să se reformeze. Vorbitorul citează mai multe puncte, care numai decât trebuie tractate cu cea mai mare toleranță. Așa d. e. restituirea surorilor de caritate în spităuri, ceea-ce ar face cea mai bună impresiune în țeară, apoi prefacerea domoală și prudentă a personalului didactic din clerical în lumes, restabilirea voluntariatului de un an pentru adevăți profesioniilor libere, scutirea preoților dela serviciul de arme, însă nu și dela prepararea în timp de pace la serviciul în ambulanțe. La toate aceste nu se recer legi nouă, ci deocamdată numai o aplicare prudentă a legilor existente. Se înțelege, spre acest sfârșit cabinetele n'ar trebui constituite pentru a mulțumi grupurile, ci pentru a duce la isbândă anumite principii. Numai așa este cu puțință o activitate serioasă și rodnică.

După-cum nici nu s'ar fi putut aștepta altcund dela dl Léon Say, a vorbit pe larg despre situațiunea financiară, despre restabilirea echilibrului în economia statului prin crutare prudentă și simplificarea aparatului administrativ, ear' darea de venit directă a desaprobat-o hotărât. În sfârșit a sfătuit parlamentul să nu fie intolerant la verificarea mandatorilor de deputați și citând cuvintele lui Macchiavelli: „Trebuie să dați republicii legi bune, arme bune, amici buni și exemple bune”, a pofit aceasta și Franciei. Cu exemple bune se vor nusi republicaniilor moderați să premeargă celorlalți.

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarhul, după-cum se scrie din Gődöllő, va pleca mâne după ameați cu trenul separat de Curte dela Budapesta la Innsbruck, ca să salute în acel oraș

pe împăratul Wilhelm, care se reîntoarce din Constantinopol. Petrecerea ambilor Monarhi în Innsbruck va dura mai mult decât o oară, în acest timp monarhii vor lua un dejun la gară. Monarhul nostru va fi însoțit numai de adjutantul-general contele Paar.

Archiducele Francisc Salvator a plecat din Viena la Gődöllő, ca să cerceteze pe mireasa lui Archiducesa Maria Valeria. El va rămâne în Gődöllő câteva țile.

Numiri. Ministerul reg. ung. de justiție a numit de subjuđi: la judecătoria cerc. din Beius pe subnotarul Ludovic Breznay dela tribun. reg. din Sighetul-Marmației; la judecătoria cerc. din Oravița pe subnotarul Dr. Ladisl Roth dela tribun. reg. din Timișoara. A numit mai departe același ministru de subjuđi: la judecătoria cerc. din Brașov pe concipistul Dr. Laurențiu Illyés, dela tabla reg. din Murș-Oșorheiu; la judecătoria cerc. din Aradul-nou pe notarul Nicolae Antal dela tribun. reg. din Caransebeș, ear' la judecătoria cerc. din Károlyfalva pe notarul Iacob Gerle dela tribun. reg. din Lugoj, Același ministru a numit mai departe de subprocurori: la pracratura din Dej pe concipientul Carol Witich dela tabla reg. din Murș-Oșorheiu, ear' la pracratura din Alba-Iulia pe notarul Dr. Francisc Daday dela tribunalul reg. din Brașov.

De ale bisericii sêrbesci. O depeșă din Carloveț ne spune, că consistorul metropolitan sêrbesc a ținut ieri o ședință în privința convocării congresului pentru alegerea de patriarh.

Circulațiunea de bani la cassa postală reg. ung. din cercul postal al Sibiuului a fost în luna Octomvrie a. c. de 85.607 fl. 27 cr. depuneri și 19.953 fl. 13 cr. replătri.

Un cal străin. La primăria comunală din Cacova este un cal în vîrstă de 3—5 ani de statură medie, murg, cu stea în frunte, cu buza din sus alburie, la piciorul drept dinainte pîr puțin cam roșu și înfărat la piciorul stîng dinapoi cu ferul □ aflat pe hotarul Cacovei, de unde păgubașul și-l poate primi.

Guvernul Bucovinei, — după-cum aflăm în „Budapesti Közlöny”, — a publicat un ordin cu data de 2 Noemvrie a. c. Nr. 13.659, în urma căruia importul în Bucovina al vitelor cornute, oilor, caprelor și al rimătorilor din Ungaria este oprit. Această măsură s'a luat ca să împedecă importarea în Bucovina a boalei de unghii și gură, care a isbucnit în mare măsură între vitele din comitatul învecinat Bistrița-Năsăud.

Hymen. După o înscințare, — nu scim din ce cauză primită abia acum, — dl Emil Petrovici, vichenotar la judecătoria cerc. din Alibunar, încă la 12/24 Octomvrie a. c. și-a sêrbat cununia cu domnișoara Iulia ficia dlui Demetriu Bugarsky din St.-Nicolaulmare, frate bun al concetățeanului nostru Constantin Bugarsky.

Falsificare de cambii pe numele banului Croației. Tabla septemvirală din Agram a judecat la 6 ani închisoare pe o anumită Eugenia Schach, care a falsificat subscrierea banului pe o mulțime de cambii. Ea a fost condamnată pentru înșelătorie și calomniare.

Sinucidere. Karell, cassarul căilor ferate de Sud din Budapesta, s'a sinucis. De urma celor 22.000 fl. furați încă tot nu s'a dat.

Principele Leopold de Bavaria și principesa Gisella vor sosi mâne din München la Viena și vor descinde în „Hofburg”. De aici părechia princiară va pleca la Laxenburg, ca să facă o vizită Principesei de Coronă văduvei Stefania, în urmă principesa Gisella va merge la Gődöllő, ca să petreacă acolo câțva timp. Principele Leopold va

fi dădura de cină, apoi porcarul se culcă și adormi, ca cel-ce a măsurat luncile de-a curmezișul și a abătut în nenumărate rînduri grăsunii laolaltă. Atunci se puse nevasta porcarului și făcu în cuptorul cel de pîne un foc așa de mare, de nu puteai sta în apropierea lui.

Bătrâna se duse tiptil-tiptil la patul lui Constantin și-i luă pe nesimțite haina cea cu țepe, nora mai puse un braț de vreascuri uscate pe foc, și precând era flacăra mai mare aruncă pelea de ariciu în cuptor, apoi puse o peatră pe gura cuptorului. Pelea se aprinse și începu a părâ, de gîndiai că pocnesc grîndile dela casă, și se făcu un miros nesuferit, încât nu puteai sta în apropiere, fiindcă îți înădușia răsufierea.

Atunci se trezi Constantin și îndată cunoscu mirosul și țise întristat:

„Vai mamă dragă, vai nevastă iubită, acum m'ai pus bine. Făcutu-m'ai să iau lumea în cap să nu mă mai vedeți pe aici. Rămâneți dar sănătoase, căci eu trebuie să plec, căci așa 'mi-ai făcut-o voi, și nu sciu de ne vom mai pute vedă vre-odată în această lume; ear' tu, nevastă însărcinată, să nu poți născi până atunci, până când nu voiu pune eu mîna preste trupul tîu!”

Constantin nu mai zăbovi, ci își luă bîșul și plecă în lumea largă, pentru-că așa a hotărît Dumneșeu atunci, când i'a dat hainele, despre care v'am spus mai înainte.

S'a dus el multă lume împărăție, ca Dumneșeu să ne ție, ca și acela, care rătăcește fără țintă și pe care îl poartă voiața cea

fără de margini a celui atotputernic. Nu pot să vă spun, cîtă vreme va fi rătăcit Constantin așa pribeag prin lume, destul că ajunse odată într'o luncă mare și frumoasă la un palat, în care o babă era poruncitoare preste el și nu sciū cum și în ce chip să facă, destul că ajunse Constantin mai pe urmă stăpânul palatului.

De Constantin ar fi fost cum ar fi fost, dar' acasă erau plîsete și vaiete, pentru-că i's-a dus femeii ficiorul, ear' nevastei bărbatul, pe care îl iubiau amîndouă și despre care din nici o parte a lumii nu le venia nici o veste.

Nevasta, muncită de dorul iubutului ei și chinuită de durerile însărcinării, dela o vreme nu mai suferi, ci își luă rămas bun dela soacră-sa și plecă să-și găsească bărbatul. Merse ea cît merse, multă lume împărăție, ca Dumneșeu să ne ție, și cum rătăcia ea așa prin pustietăți, prin câmpuri și prin codri, întâlni pe sfînta Mercuri.

„Bun ajunsul, maică”, țise muierea cătră babă.

„Bună să-ți fie inima, sufletul meu; dar' cum de te-ai rătăcit tu prin aceste locuri nu prea umblate de oameni”, răspunse sfînta Mercuri.

Își destăinuise apoi femeia dorul și necazul și o rugă pe milostiva maică să o îndrepteze, dacă cumva a audîț și scie ceva despre bărbatul ei.

„Vom vedă, ficuța mea”, țise maica, „dar' acum spune-mi tu, nu te vei băga slujnică la mine, că tare mare lipsă am de un ajutor,

sînt slab și nu prea pot umbla după treburile casei. Anul e de trei țile, și dacă te vei purta bine, îți voiu da o simbrie de nu-ți va pără rău că m'ai slujit.

Muierea se învoi și toameala fu făcută.

Făcu slujnica lucrurile ei cum sciū mai bine, și a treia ții de-cu-seară, când i's-a împlinit anul, îi țise sf. Mercuri:

„Dumneșeu să te miluească, fata mea, că ești bună la inimă și lucrătoare și tare sînt mulțumită cu slujba ce 'mi-ai făcut; eată îți dau de simbrie aceste cane de aur curat, că cine scie de nu-ți vor prinde bine în lungul drum ce ai să faci. Dar' țeu, eu nu te pot îndrepta la locul ce doresci, pentru-că n'am audîț nimic despre bărbatul tîu; dar' du-te tu la sfînta Vineri, că ea poate te-a sci îndrepta. Dumneșeu să te binecuvinte și să te poarte în căile tale”, țise sfînta Mercuri.

Nevasta sărută mîna maicei, își luă simbria și plecă.

Merse ea multă lume împărăție, ca Dumneșeu să ne ție, până când după multă alergare și oboseală ajunse la sfînta Vineri. Sfînta Vineri ședea după cuptor și scărmenăa pene dintr'un ciur ce avea dinaintea ei.

Îi sărută nevasta mîna, își povesti întâmplarea și o rugă să o povățuească cum să-și poată găsi bărbatul.

Sfînta Vineri țise și ea de acolo:

„Vom vedă ce va mai fi, puil mamei, dar' nu voiesci să te bagi slujnică la mine pe un an; sînt bătrână și slăbănoagă, nu pot alerga

după ce-mi trebuie și tare bine 'mi-ar prinde un ajutor cît de mic. Anul e de trei țile, și dacă te vei purta bine, nu-ți va pără rău că m'ai slujit”.

Femeia se învoi și se și apucă de lucrurile ei, făcînd toate cum scia mai bine și mai pe placul stăpînei sale.

Împlinuindu-se anul, îi dădu sfînta Vineri o cloacă cu pui numai din aur curat și astfel îi grăi:

„Eată ficia mea, îți dau simbria după-cum ni-a fost toameala, că tare bine te-ai purtat și tare 'mi-ai fost credincioasă. Îți-va răspălă Dumneșeu această bunătate și te va binecuvînta, țetel meu”.

„Dar' eu nu pot să te îndrept la locul ce doresci, pentru-că n'am audîț nimica despre bărbatul tîu; dar' te du tu dragă la sfînta Duminecă, că ea le scie toate, e bună și milostivă și te va sfătui ce să faci, ear' dacă nici ea nu te va pute îndrepta la locul ce doresci, te poți întoarce acasă, că atunci nime pe sub soare nu va sci să te îndrepte. Dumneșeu să te binecuvinte, ficia mea, și să-ți poarte de grijă”, țise sfînta Vineri.

Nevasta își strînse lucrurile și plecă.

Merse ea ear' multă lume împărăție, ca Dumneșeu să ne ție, și ajunse la sfînta Duminecă. Sfînta Duminecă chiar atunci mătura în casă și umbla să-și pună nisce mazere la foc. Se lăsă însă de lucru și o întrebă ce ce doresce?

Își povestesc femeia pățania și o roagă să o îndrepte în vre-un chip.

„Vom vedă ce va mai fi puil, meu; dar' nu te ai băga slujnică la mine. Sînt slabă și bătrână, abia pot să-mi mătur casa și nu pot umbla și după alte lucruri ale gospodăriei. Anul e de trei țile, și dacă mă vei slugi bine, îți voiu da, țetel meu, simbrie de nu-ți va pără rău că m'ai slujit”.

Se învoese nevasta; și se apucă de lucrurile ei cum scia mai bine, și dacă se împlinesce anul o chiamă maica Duminecă în casă și îi țice cu bunătate și blîndețe:

„Binecuvîntată să fii de Domnul, ficia mea, că ești cu evlavie și smerită. Nădăjduiesc în puterea lui Dumneșeu, că vei scăpa de chinurile, care te muncesc, și vei avă încă țile de bucurie. Eată îți dau simbrie această furcă și acest caier din aur curat, păzește-le, că-ți vor prinde bine în drumul ce ai să faci”.

Îi mai spuse sfînta Duminecă încăturo să plece, ca să-și afie bărbatul, o învătă ea ce să facă, o binecuvîntă încă odată, — ear' femeia îi sărută mîna și plecă.

Trecu preste țeri și mări, prin câmpuri și codri, prin sate și orașe și prin alte locuri, pe care nu le-a mai călcat vre-odată picior omenes; de multe-ori cade jos de oboseală și muncită de durerea îngreunării, — dar' se îmbărbăta earăși și se duse înainte, că avea la inimă un bold, care nu o lăsa să steie nici un pic, ci o mîna ea pe o nălucă înainte.

(Va urma.)

lua parte cu Maiestatea Sa Monarchul la o vânătoare de Curte, se va reîntoarce apoi la München singur.

Pentru Eminescu. „Libertatea” din Botoșani scrie, că mai în zilele trecute trupa italiană Gordini a dat o reprezentație pentru sporirea fondurilor destinate ridicării unui bust marelui poet. Venitul curat al seratei se urcă la suma de 508 lei 50 bani, din care scăzându-se jumătate, ca onorariu al trupei, restul se va înainta comitetului central din București, ales la congresul universal din Plöiesci pentru a lucra la ridicarea bustului.

Împărăteasa Frederic va rămâne în Atena dimpreună cu fetele ei, principesa Victoria și Margareta, încă vre-o 3 săptămâni. Deasemenea va rămâne încă vre-o câteva săptămâni în capitala regatului grecesc și principesa de Wales.

Cele mai noue invențiuni. Astăzi nu se mai gândesc oamenii decât să inventeze pușci noi, fel de fel de prav și gloanțe. La Viena s'a inventat un fel de prav de pușcă, care face un fum așa de gros, încât după 40 minute lupta devine imposibilă, din cauză că nu se mai poate vedea absolut nimic. Ear' la Petersburg se fabrică nise gloanțe de nickel, care prezintă avantajul de a omori imediat, dacă rana e gravă, și dacă nu e gravă, atunci se cicatrizează foarte repede.

Școlarii miseri în Londra. Din 350.000 de copii, care frecventează școlile din Londra, 55 de mii sunt absolut lipsiți de pâine. Autoritățile școlare din Londra au hotărât să li se dea prânzul la școală.

Câți oameni mor în Paris? Un original a făcut o statistică asupra morților din Paris dela anul 1800 încoace. El a găsit, că în acești 89 de ani au murit în capitala Franței două milioane o sută nouăzeci și nouă de persoane, dintre care: Un milion patru sute șezeci și nouă de mii o sută șezeci și cinci bărbați și un milion patru sute de mii femei.

O expediție nouă la polul nordic. Un învețat Norvegian, Dr. Mause, pregătesc o expediție la polul nordic cu totul altfel decât se făceau până acum. Exploratorul se va îmbarca pe un mic vapor, cu care va înainta cât va putea mai mult; apoi îl va părăși, și împreună cu însoțitorii și cu călătorii cu luntri și cu sănii. El va merge direct spre Nord până la pol, căci e hotărât să nu se întoarcă fără nici o ispravă. Prin subscripție publică s'a adunat un capital de 500.000 fr. pentru cheltuielile expediției.

Teatru. Vechiă, dar încă tot frumoasă este opera „Fatinitza”, care s'a reprezentat alături pe scena din Sibiu înaintea unui public numeros. Jocul preste tot a mers bine și corurile încă au fost cântate cu destulă precizie. D-nii Rust (Julian Golz), Indra și Swoboda, precum și cei cu rolurile secundare, d-nii Berger, Nield și Reimund și-au jucat bine rolurile. D-na Wolff-Seletzky a fost ca totdeauna foarte dragă lașe și a jucat admirabil rolul tinerei sublocotenent Wladimir. În special aplaudată a fost în duetul ce l-a cântat împreună cu d-șoara Wallner.

VARIETĂȚI.

(Dramă în tramway.) I-se scrie din Viena „Universului” a:

Pe linia principală a tramvayelor de aici, care merge în direcția Dunării, s'a întâmplat o dramă.

O fată tinere era în tramway; alături cu dînsa, dar' la oarecare distanță, stătea un bătrân.

Alteineva nu mai era în vehicul. La semnalul obișnuit, tramwayul se oprește și în el se urcă un tânăr elegant.

Apoi căruța o pornește înainte.

Tânărul, fermecat de frumusețea fetei, îi adresează câteva cuvinte și se apropie de dînsa.

Fata pare că primește cu plăcere conversația tinărului.

Acesta, încurajat, se apropie de tot de fată.

Deodată celalalt pasager se sculă și dîșe răstît tinărului:

— De ce ești obrăscic?

— Eu!

— Asta e nevasta mea!

Dicînd aceste, scoase un revolver și împușcă pe tinăr.

Îl răni greu în piept.

Unul fu dus la spital; celalalt fu arestat.

Se constată, că „fata” era în adevăr soția agresorului, dar' că trăiau foarte rău și voiau să se despartă.

Viitoarea văduvă își alesese deja pe viitorul bărbat...

(O cerere curioasă.) Cetim în „Universul”: Ni-se scrie din Berlin:

O fată dintr'un pensionat de aci a trimis acum câțeva vreme o scrisoare împărătilui Wilhelm, rugându-l să dea ordin, ca să se reprezente „Wilhelm Tell” la teatru regal și să-i trimeată ei un bilet gratis. Ea motiva această cerere pe faptul, că profesorul îi dăduse se serie o compoziție asupra lui Wilhelm Tell și că până nu va vedea reprezentația, nu poate să o facă.

Împăratul chemă pe intendantul general al teatrelor și-i comunică rugăciunile fetei. Intendantul spuse însă, că nu e cu putință, deoarece artiștii erau ocupați cu studiarea unor piese nou.

Atunci împăratul răspunde fetei, că nu poate să-i împlinească cererea, dar' îndată ce se va putea reprezenta Wilhelm Tell, ea va primi un bilet; mai mult, profesorul trebuie să-i amâne tema până după reprezentație.

Si împăratul s'a ținut de cuvînt.

(Cerșitorii și munca.) Extragem următoarele informații dintr'un discurs al ministrului de interne al Franței:

Un om de bine a făcut asupra cerșitorilor din Paris o experiență dintre cele mai curioase și instructive. Dînsul a voit să afle într'un chip sigur, întrucît sînt adevărate plîngerile cerșitorilor sănătoși și sdraveni, care ție, că nu găsesc de lucru.

S'a înțeles cu mai mulți negustori și industriași să primească la lucru în atelierele lor pe toți oamenii ce-i va trimite cu câte o scrisoare din parte-i, făcîndu-le o leafă de 4 franci pe zi.

În curs de opt luni s'a ocupat de 727 oameni, care se plîngeau că n'au de lucru și cerșiau pe strade.

Din acești 727 mai mult de jumătate, adică 415, nici nu s'au dus să iee scrisoare de recomandare, 138 au luat-o, dar' n'au dat-o la destinație, alții au dus-o, au lucrat jumătate de zi, au luat doi franci și nu s'au mai întors; alții în sfîrșit au lucrat toată ziua și apoi au dispărut; 400 înși mai erau a treia zi la lucru.

Așadar' din 727 oameni care cerșesc prin Paris, oprind trecătorii și plîngîndu-se, că mor de foame, numai 10 înși aveau în adevăr dorința de a lucra.

Și cum e la Paris, a adăugat ministrul, așa trebuie să fie și în alte orașe mari.

(Doi Sultani.) Corespondentul din Constantinopol al unui ziar dă câteva amănunte asupra vieții fostului Sultan Murad, declarat nebun și internat în palatul Cenigan:

Murad moare cu încetul. I-se dă de beat, până când își pierde conștiința, și el va muri fie de delirium tremens, fie de otrăvă.

Otrăvirea lui neîntreruptă cu beuturi alcoolice l'a făcut incapabil de cea mai mică mișcare. Toată lumea știe aceasta și Abdul-Hamid mai bine decât ori-care altul; dar' lui Abdul-Hamid îi e mai frică de moralisti, decât de Murad însuși.

Numele lui Murad a devenit foarte popular până în ziua de astăzi.

Cei nemulțumiți se slugesc de numele lui ca de o pavăză. Dar' o încercare de a-i reda tronul nu e cu putință, căci Abdul-Hamid nu se lasă să fie adormit.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele ziarului „Sieb.-Deutsch. Tageblatt“.)

Viena, 13 Noemvrie n. Împăratul-Rege a primit pe toți membrii conferinței episcopesci ce-și țin aici ședințele.

Budapesta, 13 Noemvrie n. Ambasadorul Goluchowsky, care călătorește dela Viena spre București, a conferit cu ministrii ungueresci asupra raporturilor comerciale cu România.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 13 Noemvrie n. În două sălase de porci din Steinbruch a izbucnit boala de unghii. Guvernul a trimis un comisar acolo.

Kálnoky a avut ieri după amiaza cu Tisza o consultare de mai multe oare. Aseară a avut loc un consiliu de ministri de mai multe oare.

Paris, 13 Noemvrie n. În ședința camerei a fost ales Floquet de președinte.

În vederea măsurilor energice ce s'au fost luat, boulangistii au renunțat la demonstrațiile de stradă. Pe strada regală au fost arestați cinci deputați boulangisti pentru tumulte de stradă.

Ministrul de interne a declarat, că va menține ordinea pe strade cu ori-ce preț.

Monza, 13 Noemvrie n. Împăratul Germaniei a sosit aseară la 9 oare 45 minute și a fost primit în cel mai cordial mod decătră regele și principele de coroană.

Belgrad, 13 Noemvrie n. Natalia a plecat la Niș, pentru-ca să nu se întâlnească cu Milan.

Bibliografie.

„Fântâna Blandusiei”. Foale literar-politică săptămânală. Fundator Mihail Eminescu. Sumarul numărului 5 (Seria II.) dela 29 Octomvrie v.: Sîrbarea universității, Ioan Popescu. — Ecouri. — Politică. — Jale, Virginia E. A. Xenopol. — Flecării, L. Gh. Nicoleanu. — Nu ți-am spus, V. Nora. — Scene și portrete, Mălin. — Vederi artistice, Salvius Brabo. — Poeți români. Alexandru Sihleanu. — Cercetări asupra stării sufletești a copiilor, A. Talășescu. — Stridiile, Dr. Dequoix. — Cronica științifică, S. Tineanu. — Sfânta Hripsime, H. K. Moscofan. — Fata cu noroc, I. S. Spatali. — Călimdarul săptămânii. — De urit, Th. Cinel. — Posta redacțiunii.

Foite: Nevasta altuia, Th. Dostoievski. — Frate de dincolo, Al. I. Hodoș.

„Fântâna Blandusiei”. Diar literar-politic-săptămânal. Nr. 39 dela 29 Octomvrie. Cuprinsul: Cătră cetitori. — A 25-a aniversare a universității și studenții. — Verei mele Irina Seteanu, poezie de Mircea C. Dimitriad. — Literatura populară: Basmele, de Petronius (urmăre și fine). — Căntece populare din Muntenia, din Transilvania, culese de Gabr. Robin; din Moldova, culese de Gr. Gheorghiu. — Sîlbatecul modern, de Racambol (urmăre). — Țiganul și briciul, anecdotă populară, de I. I. Onu. — Semn Bunichi, amintire de Ioan Florescu. — O dragoste, de Ilie Ighel (urmăre). — Dragoste și beutură, piesă originală în trei acte, de I. F. Scarlatescu. — Programul conferințelor Ateneului din Craiova. — Sciri și fapte. — Teatre—Concerte—Petreceri. — De urit. — Posta redacțiunii. — Foița: Riga de Carro, de Eugène Scribe, traducere de Dal-Mira.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Edicție:

A se înșinua peticienile în 45 de zile: — la rēmasul după Francisca Krēcsi născută Kovács (din Baia-de-Criș), la tribunalul reg. din Deva;

— la rēmasul după Balint Papp (din Vészto), la tribunalul regesc din Bichis-Giula;

— la rēmasul după George Barca (din Deske), la tribunalul reg. din Chichindamare.

Concursuri în provincie:

— Contra rēmasului după Alexie Kány, răpōsat în Zabola. Cnrs. cms. Albert Măth. massa crt. Alexandru Szacsavay. Term. de ins. 18 Noemvrie, proc. de licid. 29 Noemvrie.

— Contra Ignatie Frankovits în Toșnad. Cnrs. cms. Ioan Maniu, massa crt. Desider Sántha. Term. de ins. 22 Decemvrie, proc. de licid. 31 Decemvrie.

Post vacant:

— Un post de magistrul postal în Brauchenu (ett. Timișoarei), prelîngă cautiune de 150 fl.; remunerațiune 150 fl., pașale 40 și ca anmanuare 13 fl. A se adresa până în 26 Noemvrie st. n. a. c. la direcțiunea postală în Timișoara.

Călimdarul zilei.

2/14 Noemvrie.

Iulian: Acindin.
Gregorian: Serafim.
Soarele: Răsare 6.50, apune 4.35.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 13 Noemvrie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 760.)	Diferența din preajmă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
735.5	+3.8	-0.8	+2.1 —1.2	NV

Din țeară, 11 Noemvrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țaria
Budapesta	766	+1.5	NV	4
Sătmăr	765	+0.2	V	2
Cluj	767	+0.2	NV	3
Orșova	764	+1.8	SV	1
Timișoara	765	+1.0	NV	2
Arad	765	+1.3	NV	2
Panciova	765	+4.0	NV	3

Sosiți în Sibiu.

La 13 Noemvrie n.

Hotel „Neurivier”. Löw, Stemmer și Katz din Viena; Gerő din Budapesta, comercianți.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Fröhlich din Budapesta.

Hotel „Meltzer”. Alex. Petrescu și I. Mihaly din Vale. Schuller din Giertan. Nicol. Barcea, notar de trib. din Chezdi-Osorheiu.

Hotel „Habermann”. P. Mitra, mēsar.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Abonament. Suspendu Nr. 7.
Joi, în 14 Noemvrie 1889:
Beneficiul dirigent. Carol Hrubecz.

„Das Nachtlager v. Granada”.

(O noapte în Granada.)

Operă în 3 acte de Conradin Kreutzer.

Economic.

Banca de credit ungară. În ședința consiliului de direcțiune al băncii de credit ungară dela 11 l. e., spune „Pester Lloyd”, s'au rezolvat exclusiv numai afaceri curente. Cestiunea construirii fabricii de mașini și stabilimentului de construcțiune de năi nu s'a rezolvat, însă cu toate acestea nu încapă în deoală, că această întreprindere se va constitui în timpul cel mai scurt cu participarea băncii de credit austriace și a unor firme parisiene.

Fabrica de arme ungară. „Pester Lloyd” a adus în unul din numerii trecuți pe basa unui comunicat al lui „Neue Fr. Presse” împărțări asupra relațiilor fabricii de arme ungare, care în multe privințe ar putea da ansă la neînțelegeri. E adevărat, ție „P. Ll.” în numărul seu mai nou, că pentru cazul, că ministrul de honveți nu i-ar putea preda societății la timp pușcile de mustră, desemnările de construcțiune etc., i-s'a acordat societății prin contract o prolongare de termin corăspunțătoare, care din partea societății s'a cerut să fie de 102 zile, precănd din partea ministrului de honveți i-s'au acordat deoamdată numai 72 de zile. Societatea a sperat a pute ție ție terminat, fără de a preține o prolongare; totuși însă prin neglijența nejustificabilă, cu care s'au furnizat mașinile de fărurărie din partea firmei engleze „Greenwood și Batley” din Leeds, se vede silită a preține faprice prolongirea de termin. Pertractări speciale mai departe nu au avut loc cu ministrul reg. ung. de honveți în această privință. O rătăcire mai departe în acel comunicat formează acea împregiurare, că din partea societății fabricii de arme pe acții ar fi trebuit să se furnizeze 3000 pușci de probă, precănd în contract e vorba numai de 1000. Dealtcum până în momentul de față mașinile sînt aședate, așa că și activarea măiestrilor va putea urma în decursul săptămânii viitoare.

Starea băncii austro-ungare la 7 Noemvrie n. Circulațiunea de bancnote fl. 433,775.000 (— fl. 7,156.000), etalonul de metal fl. 239,869.000 († fl. 99.000), portofoliul fl. 178,504.000 (— fl. 4,236.000), lombardul fl. 30,885.000 († fl. 2,711.000), împrumutul hipotecar fl. 110,810.000 (— fl. 105.000), circulațiunea hărtiilor hipotecare fl. 106,202.000 († fl. 57.000), rezerva de bancnote liberă de taxă fl. 11,071.000 († fl. 6,756.000).

Comunicațiunea orientală. În conferența uniunii de căi ferate orientale ce a avut loc la mijlocul lunii trecute în Bulgaria, s'a decis a se statori cu începutul lui Noemvrie o comunicațiune directă și a se accelera mersul pe liniile orientale. După-cum se aude, administrațiunea căilor ferate sîrbesci nu a aprobat acele decisiuni și prin urmare s'a impus necesitatea, de a se relua din nou pertractările. Spre scopul acesta are loc astăzi în Sofia o conferență, la care participă reprezentanții societăților părtașe la uniunea căilor ferate orientale; căile ferate de stat ungare încă i-s'au trimis reprezentanții în capitala Bulgariei, pentru de a lua parte la conferență.

Prețul mărfurilor.

Plața din Sibiu, 12 Noemvrie. Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 5.40 până fl. 6.20, grâu mestec 70 până 74 chilo fl. 4.20 până fl. 5.—, sēcara 70 până 75 chilo fl. 4.40 până fl. 4.80, orz 62 până 66 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, ovēs 42 până 50 chilo fl. 2.40 până fl. 3.—, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.— până fl. 4.40, mēlaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, semēntă de cânepă 48 până 50 chilo fl. 8.50 până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, faină Nr. 3 100 chilo fl. 15.—, Nr. 4 fl. 14.—, Nr. 5 fl. 11.—, slămina 100 chilo fl. 58.— până fl. 60.—, unsorea de porc fl. 59.— până fl. 60.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sēu fl. 35.— până fl. 36.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.40 până fl. 1.70, cânepa fl. 30.— până fl. 32.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.50, spirital p. 100 L. % 52 până 55 cr., carnea de vită chilo 32 cr., carnea de vițel 38 până 40 cr., carnea de porc 42 până 48 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouș cu 10 20 până 22 cr.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 7 Noemvrie n. s'a notat: unguresci bătrani grei 45.— cr. până 45½ cr., unguresci grei, tineri 47.— cr. până 48½ cr., 4e mijloc 46.— cr. până 47½ cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr. până — cr., de mijloc 44.— cr. până 54½ cr., ușoară 42.— cr. până 45½ cr., romănesci, de Bakony grei 43.— cr. până 45½ cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sîrbesci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 47½ cr., îngrașăți cu ghindă — cr. până — cr. per % cumpenit dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 11 Nov. 1889.

Săminte	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănățenesc non	74	—	79	—
Grâu dela Tisa	78	8.25	8.30	8.40
Grâu dela Pesta	78	8.20	8.25	8.35
Grâu de Alba-regală	78	8.25	8.30	8.40
Grâu de Bácska	78	8.25	8.30	8.40
Unguresc de Nord	74	—	75	—
Săminte, vechi ori noue	Solul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până
Sēcara			70—72	7.— 7.20
Orz	Nutreț de vîinars		60—62	5.90 6.25
	de bere		64—66	6.75 7.50
Ovēs			39—41	8.— 9.50
Cucuruz (porumb)	bănăț.		75	4.80 4.85
	de altsoiu		78	4.70 4.75
Meiu			—	5.20 5.40
Hrișcă			—	—
Grâu	de primă. de toam.	8.42	—	8.44
Cucuruz	de toam.	5.08	—	5.10
Ovēs	Aug. Sept. de primă. de toam.	7.29	—	7.32
Produse diverse	Solu			
			dela	până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	48	—	50.—
„	franceză	—	—	—
„	italiană	—	—	—
Oleu de rap.	roșie	36	—	44.—
Oleu de in	rafinat	43	—	44.—
Uns. de porc	dela Pesta	55	—	55.50
Slămină	dela țeară sventată afumată	54.50	—	55.—
Sēu		32.50	—	35.50
Prune	din Bosnia, în buți	—	—	—
Lictar	din Sērbia, în saci	10	—	10.50
Nuci	slavon, non	18	—	19.—
Gogoși	bănățenesc	—	—	—
	din Ungaria	—	—	—
Miere	unguresci sērbesci	—	—	—
	brută	27	—	28.—
Ceară	galbină străcurată	32	—	33.—
Spirit	de Rosenau	120	—	121.—
	brut	12.75	—	13.—
	Drojdințe de spirit	16.50	—	17.—

Cursul pieței din Sibiu.

din 13 Noemvrie st. n. 1889.
Hărtie-monetă română — Cump. 9.98 vînd. 9.40
Lire turcesci — „ 10.65 „ 10.70
Imperiali — „ 9.65 „ 9.70
Ruble rusești — „ 1.23 „ 1.24

Bursa de Budapesta

din 11 Noemvrie st. n. 1889.
Renta de aur ung. 6% — 101.20
„ „ 4% — 97.50
Împrumutul căilor ferate ung. — 114.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) — 99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) — 117.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) — 118.—
Bonuri rurale ung. — —
„ „ cu cl. de sortare — —
„ „ bănățene-timigene — —<

La începutul sezonului

pentru

LUCRĂRI de TAPISSERIE,

subsemnata recomandă onoratelor dame lucrurile cele mai noue în broderii începute și gata, precum și toți articolii ce se țin de ele, cu prețurile cele mai ieftine; modele mai vechi în prețul cumpărării.

Garantând o executare promptă, mă rog de frecvență.

Cu toată stima

Ios. Sterzing,
mai nainte **I. S. Winkler,**
Sibiiu, strada Cisnădiei 12.

[811] 1-3

M. Bachholzky. Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 24

P. T.

Recomand

depositul meu de ghetе

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai noue ghetе (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de ghetе bărbătești, femeiești și de băieți cu cele mai ieftine prețuri.

Comandă din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primește înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra neîntrecutei mele alifii de bătături și asupra excelentei alifii de degerături.

M. Bachholzky.

Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

[625] 39-52

M. Bachholzky. Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIIU

A ieșit de sub tipar:

Călindarul Poporului
pe anul comun
1890.

Cuprinsul: Călindar astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1889. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Correspondență telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Autoritățile bisericești în Ungaria. — Moș Ioan Roată, povestire de Ioan Creangă. — Cine a scos pe Adam și pe Eva din Raiu? snoavă de Petru Ispirescu. — *Economie*: Desfundarea pământului. — Săcara. — Teselatul animalelor de muncă. — *Poesii*: Ear' când voui fi... de Mihail Eminescu. — Regele cel mai iubit, de Matilda Cugler-Poni. — Nu plânge că te dau uitării, de Veronica Micle. — Cântec vechiu, de T. Robeanu. — Întâlnirea, de Teodor Șerbănescu. — Mănușă de George Coșbuc. — Un tip american, narațiune. — Originea Tiganilor. — Proverbiu armenesc. — *Anecdote populare*: Pomana Tiganului, de G. H. Grădăraș. — Ovrul și Dorobanțul. — Tigăul la popă. — Petrecere bună! — Era iute de picioare. — Trei surzi. — Doine populare. — Țigurile din Ardeal, Ungaria. Bucovina și România. — Inserate.

Numai 20 cr. exemplarul.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

A ieșit de sub tipar:

Comasările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

AICI CUMPERI MAI IEFTIN

toate

MATERIILE de MODĂ pentru DAME și DOMNI,

cele mai bune

materii pentru reverenți,

universe articole pentru

croitorii și marchande de mode,

asa precum

mărfuri de țesut (brodat) și împletit,

cumpărate de mine din

DEPOSITUL DE MARFĂ AL MASEI CONCURSUALE

cu cele mai moderate prețuri.

[800] 7--

Succesorul lui Gregor Mateiu

„G. M. KLEISCH“,

piața mică Nr. 15 (odinioară local de magazină).

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIIU.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria

preafamosului fcior de craiu și a preafromoasei fete măiestre cu pērul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

LEONAT ȘI DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda și

muiera lui.

= în versuri =

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

S O L I D

PRĂVĂLIA la „GLIGOR“

Piața-mică Nro. 14 s'a deschis!

Și recomandă onoratului public român din loc și giur un

mare deposit de mărfuri de manufactură și modă

cu prețurile cele mai moderate.

Mărfurile, care în persoană le-am cumpărat din fabricile cele mai prime și renumite austriace și boemice.

Recomand onoratei preoțimi depositul meu bine sortat în materii pentru reverenți curate de lână, brēuri roșii și vinete. Mai departe: materii de lână engleze și franceze Dosing și Perovien negru pentru vestminte bărbătești, Cachemiruri negre, articolele aparținătoare de doliu.

Cachemiruri în toate colorile, Watmolluri, Casanuri, Chevioturi, Flaneluri de lână și bumbac, atlase de lână pentru plapome în o lățime în toate colorile. Mare deposit în Barcheturi de spelat. Chiffon, Calicot și pânze de bumbac, Gradel pentru mobile, Oxford, Sepchir Cretoane. Perdele albe de cipcă și colorate de Jute, cămeși albe și colorate pentru bărbați, gulere elegante, ciorapi, hasmale, cravate în toată calitatea.

Corseturi, ploiere de metasă și bumbac, bumbacuri de stricănit, arniciu roșu și vênēt, țesături, pēr de camilă, Haras și Lanica de Berlin, în toate colorile, plapome de Cachemir și atlas de lână în toate colorile, cu vată garantat umplătura. Covoare de Goblin de lână în garnitură pentru pat și masă, dela 4 fl. garnitura până la 20 fl.

Tepichuri cu metru și sophia mari de Genili. Și toate cuptușelile recerute pentru haine de dame și bărbați și alte multe aici neînduse articole.

Comandă din afară se vor efectua cu grija cea mai mare prin „rambursă postală“, și la cas neconvenabil se vor primi înapoi.

De cercetare cât de numeroasă se roagă cu distinsă stimă

proprietarul

[807] 4--

La „GLIGOR“: **Teodor Popescu.**

S I I E F T I N